

MANDÁT ANEB VLÁDNUTÍ ŽEN

Mandát aneb vládnutí žen, nyní v nově potvrzený skrze Havla Chvístoně z Poderapysk, jenž v sobě obsahuje svobody neb obdarování, jimiž ženy po tří léta v jednom roce obdařený a podlé vůle své aby muží těch artikulů povinní byli následovati pod uvarováním pokut
v něm vyměřených.

Vytiskněn jest on tenkrát,
když byl potvrzený mandát.

My, Ferymarus, stvrzujem,
tím mandátem ukazujem,
když tři leta v jednom roce
budou ryby lítat v řece,
mají tu milost dosáhnout
ženy, že maj s mužmi vládnout,
by je ve všem poslouchali,
všecko pilně vykonali.

My, Ferymarus, nejvyšší gubernátor a ochránce pohlaví žen-^{2a} ského, hejtman v zemi i v povětrí, vládař širokého pole, gubernátor z vysoka až dolův, úvodní pán v Mizerii a dědičný pán z Nemanic etc. etc. etc., všem vůbec i jednomu každému jakéhožkoli roztrhání a poválení a v čemkolivk rozdelení milost naší a všeho nápomocnost i službu napřed vzkazujíce, na vědomí | vám ^{2b} se dává, že jsou před nás některé osoby z pohlaví ženského před-^{2c} stoupily nemalé stížnosti předkládajíce a oznamujíce, kterak by se jim od pohlaví mužského veliké křivdy a ublížení dělaly, nás přitom žádajíce, abychom jim z milosti naší proti takovým stíž-

nostenm nápomocnost učinili. Kdež my, považujíce jejich poddané žádosti, tak činíme jím tímto naším listem, po tři léta v jednom roce, jakž nejprve přijdou, tyto níže postavené artikule potvrzujeme, je osvobozujeme a o tom přísně poroučíme:

§ 1.

5 Nejprve toho jim dovolujeme, aby mohly na koních se všeljakou zbraní, s kordy, meči, tulichy, kopími, terčemi a pavezami v turnajích, v honbách, na vojnu s fizikami jezditi, ano i po městech i ji-^{3a} nak, kde by se jim koliv líbilo, choditi aneb voziti, též také se všeljakým rytířským kusům cvičiti a se mustrovati.

§ 2.

10 Potom, aby moc měly samy ouředlníky, hejtmany a ouřad voliti, purgermístry, rychtáře s konšely mezi sebou zřídit, soudy osazovati; řády všude ustano(vo)vati, a to všecko, co by oni koliv nařídily, aby muží podlé vůle své povinní byli zachovati.

§ 3.

15 Item muž každý povinen bude podlé vůle ženy své ve všem poslouchati, bez vědomosti její z domu nikam, buđto na pití aneb na procházku, nevycházeti, ale jí prvé oznámiti. Jestliže by se jí zlíbilo s ním jít, má na ni počkat, byť pak | on nejlepšího přítele ^{3b} tu měl, bez ní nechoditi a jak by se jí líbilo, tak učiniti a se poslušně zachovati.

§ 4.

20 Item každý muž co by kolivk peněz utržil aneb dostal, má o všech ženě pověditi a jí je odvecti, nic sobě nenechávaje, než jestliže nač potřebovati bude, o to bude moci s svou manželkou jednat, a což tak od ní uprosí, na tom aby on přestal.

§ 5.

Item jestli by se jí kdy zlíbilo jít mezi své družičky neb pozvaná byla na nějakou kolací, bud že by ji v radách aneb v společném jednání potřebovali, toho jí nižádný muž zbraňovati nemá. A jestli že by až do noci tam se opozdila, má pro ni čeledína svého poslati aneb sám jít, a když přijde, jí se ohlášiti, chtěla-li by paní domů jít, pakli by se jí líbilo déle poseděti, má na ni počkat, pokudž „ by ale tma bylo, jí s lucernou pěkně posvítiti.

§ 6.

Potom pak ráno jeden každý muž, prvé nežli žena jeho z lože vstane, má zatopiti, jídlo pro čeládku přistaviti a pro paní obvzhláští ūfníček dobré okořeněný, též kuřátko nadívané aneb některého ptáčka upíti: u páteční pak den drobných rybiček pěkně usmažiti, žejdlíček uherského neb rejnského vína přinésti a prvé nežli paní vstane teplé vody do měděnice nalíti, aby se neoznobila, a bílý ručník přichystati, ničím netlúcti, nehurcovati, tak aby paní jaké pohodlíčko míti mohla, v tom jí všelijak hověti, chce-li on trestání ujít.

§ 7.

Item jestliže by pak sprostější pro chudobu toho objednatи ne|mohli, tehdy dadouc předně krávám a jiný dobytek nakrmíc a zpravíc do stáda vyhnati, potom domů rychle se navrátic cokoliv potřeba v domě ukliditi, jako nádobky, stoly a lavice umejti, zamíst, smetanu stlouci, sejry dělati, přízi víti, smotati, a toho šetřiti, prvé než by žena vstala na stůl přistrojiti, talíře, lžíce, nože a co více potřebí shledati, vodu a ručník přichystati, aby ona, jak vstane a se umije, mohla posnídati a se posilnit, pročež má pro ni k snídaní flašku dobrý kořalky a křuplavý rohlíčky přichystati, pak k obědu pěkný kus masa s dobrou omáčkou přistrojiti, pokudž by měl kůře neb nějaká pečení upécti a pintu píva přichystati, to vše časně po snídaní má přihotoveno být; potom, když tak paní poobědvá, jestli co zanechá, jemu dovolí, může také muž pojí(s)ti, bude-li jen mít co.

§ 8.

Co se pak jiné všelijaké domovní práce dotýče, takou muží v tom čase, jakž jim jejich ženy rozkází, povinní budou vykonávati; jestliže by však čeho muž neuměl, má jemu žena pěkně to ukázati a on bude povinen všeckno to uposlechnouti. Pakli by který v čem na odpor se stavil aneb to, což mu od ní rozkázáno bylo, vykonati nechtěl, bude moci na něj žalovati aneb sama jeho potrestati vedlé zasloužení.

§ 9.

Item každý hospodář má všelijak toho šetřiti, aby ženy své skutkem ani řecí ničímž nehněval, nýbrž všelijak toho pilen byl, aby její pomyšlení věděti mohl a vykonal bez rozkazování, tak aby ona | (ně)kdy do těžké nemoci neupadla a sobě neuškodila, začež by potom slušného trestání zasloužil. Také jim toho dovolujeme, aby oni po tři léta v jednom roce vším statkem a zbožím podlé vůle mužů vládnouti mohly, peníze, klenoty a všeckny věci v své moci majíce, a v to jim nižádný sáhati nemá do vyplnění jmenovaného času.

§ 10.

Dále aby i v tom vůli mčly, jestli by se jim zlíbilo buďto na malvazí neb na pálený ráno aneb odpoledne na pivo neb na víno do šenkoveních domů choditi, spolu pohrati v karty, kostky, vrhací aby aneb jakž by koliv sobě oblíbily, buďto o peníze, o pivo aneb o víno, toho jim každý hospodář podlé (s)vé vůle povinen bude dovoliti.|

§ 11.

Proti těmto oznameným artikulům jestliže by se který muž na odpor postavil a v čem provinil aneb rozkázání manželky své přestoupil, v tom jim dovolení dáváme, aby jedna každá žena moc měla na něj žalovati, jeho potrestati, buďto hladem, aby jemu do týdne nic teplého nedávala, aneb aby na lavici v studené světnici do líbosti své ženy líhal a jiným trestáním vedlé provinění

a uznání jejich vrchnosti skrocován byl; buťo vidlemi, přeslicí
neb trdlem dobře mu pohroziti a napomenutí dáti.

§ 12.

Protož všem vám tímto naším vůbec vydaným listem přísně
přikazujíc poroučíme, abyste se v tom ve všem, jak se tu klade,
poslušně zachovali po tři léta v jednom roce, jak nejprv přijdou,
ženám svým žádné překážky nečiníce pod uvarováním naší přísné ^{6b}
domluvy a pohrůzy.

§ 13.

Naproti tomu však oni zase se zamlouvají a slibují po vyjítí
těch let k svým mužům se náležitě i poslušně chovati, a jak se kdo
v tom čase k své ženě choval, toho aby od ní zase se nadál. Kdež
té nepochybně náděje jakožto k svým věrným a poslušným nejsme,
vědouce o tom, že tak a nejináče se zachovati pomyslíte.

§ 14.

Pakli by se kdo proti tomu povolení našemu postaviti a to zru-
šiti obmejšel (ač té náděje do vás nejsme), takový každý má bez
prodlévání k nám dodán býti a tu skutečného trestání neujde.
Na tom naši jistou vůli a rozkaz naplňte. A | pro lepší toho jistotu ^{7a}
pečet naši starodávní jsme tuto potvrditi a přitlačiti dali.

Dáno na hradě našem Roztrhaném Netrvání, dědič toho schodu
nahoru, v pětmecitmém sedlském kroku, léta nejbližšího hnedy
po zimě, panování našeho roku prvního a posledního, dne světlej-
šího, noci šeré, měsíce pořád běžícího, mokrého, nestálého, uká-
leného a nepodařilého času vladařství našeho právě rozrumplo-
vaného.

Ferymarus|

Nota

7b

Podlé toho jistého našeho obdarování také některým pannám,
vdovám i děvkám toho dovolujeme, aby jedna každá toho bedlivě

šetřila, kterak by k sobě mládenců aneb vdovců víc nežli jednoho
přivábila, k každému pěkně se ukážic, tak aby jakž by se na něk-
terého z nich zasmála, ten ihned nepochybně tomu věril, že jeho
nade všeckny jiné z pravého srdce miluje a jemu věrně přeje.
5 Může také několika slíbiti, ač ví, že toliko jednoho bude mítí, jen
aby jí všickni rozličné dary dodávali. Ona pak bude v tom vůli
mítí, aby tomu, kdož by jí nejvíc daroval a pro ni utratil, šátek
aneb věnec, byť by dosti málo stál, před jinými, aby viděli, dala,
byť by se jiní jak chtěli hněvali, málo ona na to dbátí má. Jestli pak
10 by stav svůj proměniti a se vdáti chtěla, tedy má prve po čtyry
měsíce pořád mezi ženy na všeliké učení choditi a se obvzláštně
s rozličnou zbraní, jak jezdecky, tak pěší, dobrě se vymustrovati,
aby se mohla všemu tomu, což jim tuto dovoleno, náležitě vy-
cvičiti, ony ji všeckněm věcem vyučiti, do | svého cechu ihned ^{8a}
15 přijíti a zapsati mají. Potom kohožkoli sobě pojme, mládence neb
vdovce, ten podlé své vůle, což ona mu poručí, to vykonávati bude.
A to vše též trvati má do vejš již jmenovaného času. Podlé čehož
jeden každý bude se věděti jak chovati pod pokutami vyměřenými
vedlé provinění a zásluhy.